

i precedents. (Recordo de memòria, per exemple, el CD que va treure l'any 1996 la Flama de Farners per celebrar els seus 15 anys).

I potser també és un bon símptoma del nou tarannà dels músics aquestes singularitats que són en Jaume Vilà i en Jordi Molina, que han preferit deixar l'actuació constant en les cobles i dedicar-se a potenciar la tenora en molt diversos camps. Per cert, en esmentar aquests instrumentistes, no puc deixar de recordar la seva memorable actuació al Palau de la Música Catalana, amb el suport de La Principal de la Bisbal precisament i amb la presència estel·lar de Josep Gispert. Gispert, Molina i Vilà –per ordre alfabètic per evitar suspicàcies– van ser «Els tres tenors» per antonomàsia el passat 26 de febrer, en una de les seues musicals més entranyables i carismàtiques de Barcelona.

Alguna cosa es mou en l'ambient musical de les noves generacions. Jo crec que avancem i com a català, sardanista i defensor de la música de casa, me n'alegro i felicito els qui en són directament responsables. Les arrels de Catalunya les hem de mantenir entre tots.

Joan Domènech Moner

Delegat territorial del Departament
de Cultura de la Generalitat

Vista de l'Aplec de la Sardana, 1998.